

TRUYỆN NGẮN TRĂM CHỮ

Steven N.

NGUY KHỐN

Ngài ngồi bên chái đông chùa hóng gió và đọc quyển "Dân chủ là gì?" Thành linh tên mật vụ xăm xăm bước đến giật phắt cuốn sách quăng xuống rồi chà đạp lên. Hắn hăm he:

- Thầy nên đọc kinh thôi, đọc mấy cái này nguy khốn lắm đó!

Thầy trả lời:

- Nguy khốn thật! Giá mà các ông hồi tâm thì phúc cho dân!

Hắn sừng sộ lên, dùng lời vô lễ xỉ vả thầy. Thầy vẫn cười từ tốn hỏi:

- Ông có cha ông không?

Hắn nói rằng có chứ sao không. Thầy lại bảo hắn:

- Ông vẫn thường dùng lời như vậy với họ sao?

Hắn hậm hực quày quà bỏ đi.

TÔI VIẾT MÙI HƠN

Báo Cựu Đô nổi bán khá chạy vì chuyên đăng chuyện giật gân, kích động... Tuần qua tung tin thầy cặp bồ, rồi phịa ra những bức thư lâm li. Độc giả cả tin kéo đến biểu tình la ó, tẩy chay âm ỉ. Môn đồ tức giận đòi kiện nhưng thầy bảo:

- Các con không cần làm gì cả, cứ tự nhiên như mọi ngày.

Truyền thông tới tập phỏng vấn:

- Thầy có ý kiến gì về những bức thư tình kia không?

Thầy cười thoải mái:

- Nhờ các ông nhả với bà chủ báo: Thư tình như thế vụng lắm! Tôi mà viết thì mùi hơn nhiều.

VÔ DỤNG THÔI

Là chưởng môn nhân nhưng gã rất tàn độc, tru diệt hết các bang bất đồng, làm bá chủ một cõi với quyền sinh sát trong tay gieo bao đau khổ cho đồng loại. Gã chết đi môn nhân tạc tượng, lập đền thờ khắp nơi. Hồn gã bị lôi đến U Minh điện mà hắn còn vênh vác:

- Ta sống bá tánh sợ oai, chết đi được lập đền thờ, cơ sao không phong thần hay cho ta trở lại dương gian làm đại vương?

Diêm Vương phán:

- Đền thờ cũng vô dụng thôi! Người làm cái gì thì nhận hậu quả cái ấy, người thăng hay đọa nào ta có can dự gì!

Diêm Vương nói xong, bọn ngục tốt liền lôi cổ hắn đi.

LÀM GÌ CÓ CÁI NGỮ ẤY

Thằng chả thấy tướng con nhỏ ngon lành quá bèn mon men tán tỉnh:

- Chế ơi! cho xin muống tình bỏ vào ly đời cho ngọt cái chơi!

Con nhỏ liếc sắc lém nhưng cũng xìa tay cho nắm, nào ngờ dính luôn. Hai đứa nên vợ chồng. Năm tháng trôi qua, cơm áo gạo tiền không có ngọt như tình nên cự cãi hoài. Có lần con nhỏ nói:

- Hồng có ông tui lấy được người đẹp trai, phong độ, xài tiền thả giàn.

Thằng chả trả đũa:

- Hồng có bà tui lấy người xinh đẹp, diu dàng, nết na!

Nào ngờ gã hàng xóm nghe được, ôm bụng cười lăn ra đất:

- Tía, má xuống đùm con! Làm gì có cái ngữ đó, giả sử có nó chịu ứng tía má sao?

Hai vợ chồng quê quá nổi sùng:

- Đồ vô duyên, ai mượn xía vô chuyện người ta.

MUỐN SANG LỠ BẾN

Cậy mình làm hiền tiên, năm hầu bao, nàng khi dễ chồng, bắt kính bên chồng.

- Toàn ăn bám không, một mình tôi phải cáng đáng hết!

Chàng thương con rắng nhịn nhục nhưng riết chịu không nổi đành bỏ đi. Nàng tái giá, lấy được chồng giàu, niềm vui chưa bao lâu thì chồng mới lộ nguyên hình là tay vô lại, háo sắc, vũ phu... Biết mình sai lầm thì đã muộn, đêm nằm ru con mà lệ rơi:

Hò..ơ... Ai đời biển cạn sông sâu

Chê đình vách đất ra hầu chợ phiên...

Hò... ơ... Tình ra mới biết Bụt hiền... hò...ơ

Muốn sang lỡ bến... hò...ơ... con thuyền đã xa...

PHƯỚC- HUỆ

Cô con gái có khiếu nghệ thuật cao. Người cha khuyến khích cô luyện tập nhiều hơn. Nào ngờ cô bé có sự quan sát già dặn hơn lứa tuổi:

- Con thấy rất nhiều nghệ sĩ khi sống chẳng ai biết, cuộc sống khổ sở, nhiều bất hạnh. Sau khi chết tên tuổi họ mới nổi tiếng, tác phẩm thì đắt giá như: Balzac, Van Gogh...

Người cha bèn nói:

- Con nói đúng, nhiều trường hợp như vậy. Theo Phật pháp thì có thể quá khứ họ tu huệ mà thiếu tu phước!

- Nhưng làm sao mình biết được tương lai của mình hả ba? Con con gái hỏi.

Người cha lại khuyên:

- Con học hết mình, sở trường điều luyện! Và lại chúng ta con nhà Phật, phước-huệ song tu thì còn lo gì!

KIÊNG CỬ

Mâm cơm cuối năm cả nhà sum họp quây quần. Bà mẹ nhắc nhở:

- Ngày đầu năm bọn con gái không được xông đất, không quét nhà, đổ rác, mua cái...

Cả nhà im lặng, riêng cậu Út được cứng nên hay cãi:

- Kiêng cử tùm lum! bọn Tây không kiêng mà vẫn giàu mạnh, văn minh còn mình lệt đệt hoài.

Bà mẹ chống chế:

- Thì xưa bầy nay làm.

- Bầy sai vẫn nhắm mắt theo sao? Cậu Út vẫn cứng cổ cãi.

Nà mẹ lầy:

- Vậy chứ cậu bảo làm sao đây?

- Cái gì thiết thực thì làm, cái nào vô lý quá thì bỏ đi cho ngày xuân nó vui!

STEVEN N

Atlanta, Jan.08/16